

[Socialministeren]

lede mødet og at påse, at sagen er tilstrækkeligt oplyst.

For Københavns vedkommende træffes afgørelserne af Københavns Børne- og Ungdomsnævn efter reglerne i en vedtægt, der er godkendt af socialministeren.

Hvis anbringelsen ønskes opretholdt ud over 1 år, kræver dette fornyet behandling i socialudvalget.

Der er endvidere i 1982, da der blev gennemført en række ændringer i reglerne i afsnit VIII, indført en regel om, at forældremyndighedens indehaver skal have tilbud om advokatbistand og skal gøres bekendt med retten til aktindsigt.

Der er også fastsat bestemmelser om, at der først kan træffes afgørelse, når forældremyndighedens indehaver, værgeren, barnet, advokaten og en eventuel bisidder har haft adgang til at udtale sig.

Når det sociale udvalg ikke kan holde møde, kan foranstaltninger, som af hensyn til barnets velfærd ikke kan opsættes, iværksættes foreløbigt af formanden eller næstformanden. Forældremyndighedens indehaver skal inden 24 timer have skriftlig meddelelse om baggrunden for afgørelsen og om retten til aktindsigt, ligesom der skal gives tilbud om advokatbistand.

En foreløbig afgørelse skal senest inden 7 dage forelægges det sociale udvalg til godkendelse og skal derefter inden 1 måned forelægges udvalget på ny til endelig afgørelse.

En afgørelse om anbringelse af et barn uden for hjemmet efter afsnit VIII kan indbringes for Den Sociale Ankestyrelse, og ankestyrelsens afgørelse kan i givet fald indbringes for Landsretten. Landsrettens afgørelse kan undtagelsesvis indbringes for Højesteret.

Til støtte for socialudvalgene i deres arbejde med sager efter bistandslovens afsnit VIII har Socialministeriet i 1982 udsendt et cirkulære, hvori man har understreget, at en afgørelse mod forældrenes ønske altid vil have karakter af den sidste mulige løsning. Det er derfor vigtigt, at der først har været sat ind med massiv rådgivning og vejledning, bl.a. vedrørende andre tænkelige hjælpemuligheder.

Der foreligger ikke i Socialministeriet oplysninger om, at Københavns Kommune ikke skulle overholde de gældende regler på dette område.

For så vidt angår de nævnte to konkrete sager om anbringelse af børn uden for hjemmet er

det over for ministeriet oplyst, at sagen om den 11-årige pige har været forelagt børne- og ungdomsnævnet 6 gange i tiden juni 1979 – oktober 1982. Herefter har sagen været forelagt nævnet i 1986 og 1987. Nævnets afgørelse fra januar 1987 er tiltrådt af Ankestyrelsen i marts 1987 samt stadfæstet i Østre Landsret i august 1987. Nævnet har herefter i overensstemmelse med lovgivningen behandlet sagen på ny i januar 1988. Med hensyn til sagen om den 14-årige dreng er det oplyst, at denne oprindelig var frivilligt anbragt efter aftale med forældremyndighedens indehaver, der dog i begyndelsen af 1987 hjemtog drengen fra »Satelitten«.

Herefter traf børne- og ungdomsnævnet beslutning i sagen i juli 1987, en beslutning, der senere er tiltrådt af Ankestyrelsen og senest (2. marts) ved dom stadfæstet i landsretten.

Drengen blev efter børne- og ungdomsnævnets beslutning genanbragt på »Satelitten«, der er et familieplejeforhold sorterende under Børne- og Ungdomspensionen i Tølløse. Drengen var på aftalt hjemmebesøg i midten af marts måned, men vendte ikke tilbage som aftalt den 20. marts og har siden været holdt skjult. Det er endvidere oplyst, at embedslægen den 22. oktober 1987 meddelte, at de bygningsmæssige forhold måtte vurderes som aldeles uegnede til den konstaterede anvendelse.

Ved en fornyet besigtigelse af forholdene den 21. januar 1988 kunne embedslægen konstatere, at der var foretaget en gennemgribende indvendig istandsættelse af stueetage og 1. sal samt foretaget udskiftning af møbler. Endvidere var drikkevandsforsyningen renoveret og køkken og badeværelse istandsat og rengjort. Embedslægen fandt herefter, at ejendommen kunne anvendes som opholdssted for indtil 4 børn, og han havde ikke indvendinger imod, at de 4 børn, der midlertidigt var anbragt andetsteds, flyttede tilbage til ejendommen.

Således som det foreligger oplyst af mig, er der således overhovedet intet grundlag for at bekræfte de nævnte påstande.

Spm. nr. S 11

Til *socialministeren* (6/6 88) af:

Behnke (FP):

»Er det normalt, at flygtninge/fremmedarbejdere kan få kørekort og bil betalt af socialforvaltningen, når de er bistandsmodtagere?«